

Foaie de duminică

Anul VII nr. 23 (334)

10 Iunie 2018

Duminica a II-a după Rusalii
(a Sfinților Români)

www.parohiamartisor.ro

„Pe când umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut pe doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: **Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El. Și de acolo, mergând mai departe, a văzut alți doi frați, pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele și i-a chemat. Iar ei îndată, lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor.**”

(Matei 4, 18-23)

Trebuie să consemnăm o extrem de înțeleaptă și cuminte atitudine a Bisericii, a întreg poporul lui Dumnezeu, poporul simplu, poporul mai cultivat și clerul împreună cu episcopii. **O atitudine și o raportare extrem de înțeleaptă a Bisericii a fost aceea de a nu recunoaște drept sfânt pe cineva, decât după ce și-a încheiat existența pământească.** Biserica nu recunoaște pe cineva sfânt decât după moartea lui. Până atunci, nimeni nu poate nici să recunoască, nici să arate înspre cineva, indicând sfințenia, pentru că există riscul ca acel cineva, într-o ultimă clipă a vieții sale, să piardă darul acesta al lui Dumnezeu.

Dar **putem vorbi despre oameni sfinți în viață, despre oameni în care Duhul lui Dumnezeu, harul dumnezeiesc, lucrarea dumnezeiască sunt foarte prezente**, datorită, desigur, premizelor pe care ei înșiși și le-au creat, printr-o viață înfrânată, plină de nevoință, printr-o viață de lepădare de patimi, de griji, de gânduri, de judecăți, de ispite ale acestei lumi. Astfel de oameni există, îi cunoaștem și noi! Fiecare dintre noi poate să mărturisească. Ei nu țin de o anumită categorie socială, ci aparțin tuturor categoriilor sociale, începând cu cel mai simplu om.

Sfințenia este asociată simplității. Este foarte important! Iar **simplitatea este asociată smereniei**, un cuvânt magic, aproape, pentru zona noastră bisericească și duhovnicească, cuvânt care deseori este răstălmăcit. **Smerit este omul foarte neîncrezător în sine, dar foarte încrezător în Dumnezeu**, foarte neîncrezător în sine, dar foarte încrezător în ceilalți. Are conștiința că el este neputincios, în ciuda faptului, probabil, că el este dăruit, cum spuneam, cu foarte multe daruri.

(...) Neamul nostru este un neam smerit. Drama este că, deseori, nu-și asumă această smerenie și trăiește mai curând reversul ei și o oarecare duplicitate, slugărnicie. **Nu are nimic de-a face smerenia cu slugărnicia.** Smerenia neamului nostru este evidentă prin faptul că noi, ca Biserica, până în veacul al XX-lea, nu am proclamat sfinți români. Lucrul acesta este demn de observat și cred că este bine plăcut lui Dumnezeu. Este un lucru îmbucurător că acum, cu voia lui Dumnezeu, și prin hotărârea Sfântului nostru Sinod au început să fie proclamați sfinți dintre ierarhii, domnitorii, cuvioșii și martirii acestui neam. Se recunoaște sfințenia neamului nostru, care nu putea să lipsească, dar asupra căreia s-a păstrat tăcerea secole de-a rândul. Numărul lor este mult mai extins decât numărul celor care au fost trecuți în calendar, în ultimii ani. Este, indiscutabil, mult mai extinsă sfințenia la români. Sunt nevoitori în mănăstirile noastre, sunt anonimi pe care nu-i cunoaște nimeni, sunt oameni smeriți, despre care vorbeam.

Pr. Constantin Coman – www.crestinortodox.ro

Rugăciune către sfinții români:

Sfinților români, voi, care sunteți podoaba neamului nostru și roadă lui cea mai de preț: mucenici, care ați murit pentru Stăpânul Hristos; ierarhi, care ne-ați păstorit cu sfințenie; cuvioși, care v-ați nevoit ca niște îngeri în trup; mărturisitori, care ați păzit dreapta credință; și voievozi, care ne-ați aparat Biserica și neamul, stați tari, precum ați și stat, înaintea tronului lui Dumnezeu, rugându-vă cu lacrimi să ne ierte păcatele și să ne întoarcă spre toată fapta cea bună.

Noi credem și mărturisim că voi, **sfinților care ați odrăslit din neamul nostru, sau care ați venit în aceste părți pentru a ne lumina cu viața sau cu moaștele voastre, vă rugăm cu dragoste pentru noi și ne sunteți cel dintâi ajutor în fața lui Dumnezeu, și pentru aceasta ne și rugăm vouă cu evlavie: păziți-ne, împreună cu Maica Domnului, de toate greutățile și încercările care se abat asupra noastră; nu de cele ce sunt îngăduite spre pocăință și spre întoarcere la Dumnezeu să ne păziți, sfinților, ci de cele care sunt din răutatea și invidia vrăjmașilor noștri văzuți și nevăzuți, și care sunt mai presus de puterea noastră. Izbăviți-ne, așadar, cu rugăciunile și îndurările voastre, de venirea altor neamuri asupra noastră, de războiul cel dintre noi, de secetă, de cutremur, de foc, de potop, de boala și de toate necazurile pe care din cauza răutății noastre le pătimim.**

Că, iată, **cu nenumărate păcate Îl mâhnim pe milostivul Dumnezeu: cu uciderea de prunci cea cumplită, cu desfrânarea cea rușinoasă, cu hoții și viclenii și minciuni, și îndeobște cu toată fapta cea rea. Ne-am îndepărtat sfinților, întru totul de Dumnezeu și de Biserica Sa, și vă rugăm acum să cereți pentru noi iertare de păcate, chip de pocăință și râvna pentru toată fapta cea bună. Și să ne întoarceți la dragoste pentru Dumnezeu și pentru Maică Să și pentru Biserica cea strămoșească. Că nu cumva din pricina noastră să fie hulit Dumnezeu printre neamuri, ci mai degrabă să fim un neam întru care să se slăvească sfânt numele Lui.**

Ca astfel, ridicându-ne la cinstea cea dintâi, să ne închinăm vouă, iubiți ai noștri sfinți români, și să slăvim pe Dumnezeu cel Unul în Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

www.crestinortodox.ro

15 iunie – Mihai Eminescu - „Acea stâncă sublimă ce stă cu capu'n cer/ E-unirea României... E visul meu de fier/
Ce l-am visat o viață făr' să-l pot ridica./ Azi sufletu-mi înceată, se stinge viața mea,/ Dar las o moștenire ce-am scris-o
cu-al meu sânge./ Las Românimii toate grozavul frumos vis/ Ca'n fruntea ei senină etern să stee scris!”

(fragmente dramatice redactate în 1867)

Luni, 11 iunie – Sf.Sf.Ierarh Luca, arhiepiscopul Crimeei

Marti, 12 iunie – Sf.Cuv.Onufrie cel Mare și Petru Atonitul

Joi, 14 iunie – Sf.Prooroc Elisei

Vineri, 15 Iunie – Sf.Prooroc Amos, Fer.Ieronim și Augustin

11 iunie – Sfântul Luca al Crimeei, doctor și Ierarh Sfânt

În data de 11 iunie, Biserica Ortodoxă Română face pomenirea **Sfântului Luca, Arhiepiscopul Crimeei, chirurg renumit care a trăit în cele mai cumplite vremuri ale instaurării regimului bolșevic. Credința și răbdarea** de care a dat dovadă în timpul păstoririi în eparhiile pe care le-a condus, alături de **operațiile făcute celor suferinzi**, i-au adus recunoașterea atât printre credincioși, cât și printre autoritățile ateiste ale vremii.

Sfântul Luca s-a născut în anul 1877, la 27 aprilie, în orașelul Kerci din Crimeea, ca al patrulea din cei cinci copii. Tânărul Valentin a vrut să urmeze Medicina la Universitatea din Kiev, dar nu a reușit, așa că s-a preocupat de pictură și sculptură, o altă pasiune a sa, și a intrat la Drept, unde a studiat doar un an, luând decizia să revină la Medicină, căreia i-a dedicat apoi întreaga viață. După absolvirea facultății, care a coincis cu un război ruso-japonez, a ajuns medic la un spital de recuperare a răniților din Siberia Orientală. Chiar dacă fusese șef de promoție, a declarat că vrea să fie medic de țară, să ajute oamenii care sunt în nevoi și pe care nu are cine să-i trateze. În anul 1904 s-a căsătorit cu Ana Lanskaia, asistentă, pe care o cunoscuse fiind încă student la Kiev. A ajuns mai târziu la o mică policlinică din apropierea orașului Nijni-Novgorod, unde lucra câte 14-16 ore zilnic. A lucrat apoi prin diferite spitale. În 1915 a apărut cartea „Anestezia regională”, cu ilustrații ale autorului. După moartea soției în 1919, doctorul Valentin (avea patru copii) a început să fie foarte atașat de activitatea bisericească din Tașkent, fapt pentru care Episcopul Inochentie i-a propus să devină preot, ceea ce s-a petrecut în luna februarie 1921. De atunci, părintele Valentin a început să meargă la spital și chiar la operații în reverendă, cu crucea de preot, așezând în sala de operații o icoană a Maicii Domnului, în fața căreia se ruga, înainte de orice intervenție chirurgicală. Deoarece situația politică se agrava, iar preoții și ierarhii erau exilați sau întemnițați, părintele medic Valentin a fost hirotonit, în data 31 mai 1923, Episcop-vicar de Barnaul. La călugărie a primit numele Luca, în cinstea Sfântului Evanghelist, care a fost și medic, dar și pictor. La prima Liturghie ca arhieru, în Tașkent, în data de 3 iunie, a spus la predică oamenilor care erau în catedrală: „*Mie, preotului, care cu mâinile goale am apărat turma lui Hristos de o haită mare de lupi, Domnul mi-a dat o cârjă de fier, arhierescă, și m-a întărit cu harul arhieresc în lupta pentru integritatea eparhiei*”. În ziua următoare a fost exclus din universitate, iar pe 10 iunie arestat. A urmat exilul în Siberia pentru doi ani. Drumul spre exil a fost groaznic. După ce a refuzat să renunțe la practica binecuvântării cu semnul crucii a bolnavilor înainte de operație, a fost trimis în exil în ținuturile cele mai nordice. În 1926 a fost eliberat și s-a întors la Tașkent. În anul următor a fost numit Episcop de Râlsk-Kursk, apoi la Eleț-Orlovsk și Ijevsk. În 1930 a fost din nou arestat și condamnat din nou la exil pentru trei ani în regiunea Arhanghelsk. Acolo a lucrat din nou ca doctor, iar în 1933, atunci când i-au descoperit o tumoră, a plecat la Leningrad, pentru operație. După aceasta a revenit la Tașkent, unde a lucrat într-un mic spital. În 1934 i-a fost publicată cartea „Chirurgia afecțiunilor purulente”, pentru care a primit mai târziu Premiul Stalin. Atunci când au început încarcerările politice din 1937, Sf.Luca a fost din nou arestat. Pleacă pentru a treia oară în exil, în Siberia. În timpul războiului însă își reia activitatea chirurgicală și pe cea de ierarh, predicând și făcând misiune, la început în Krasnoiarsk, apoi la Tambov, unde se mută cu spitalul. După război a primit mai multe distincții de stat și bisericești, cea mai mare fiind Premiul Stalin pentru elaborarea noilor metode chirurgicale în afecțiunile purulente.

În 1946 a fost transferat în Crimeea și numit Arhiepiscop de Simferopol, unde luptă împotriva obiceiurilor rele ale clerului local. El învăța că inima preotului trebuie să fie ca un foc ce iradiază lumina Evangheliei și a dragostei pentru Cruce, prin cuvânt sau prin exemplul personal. Din cauza stării de sănătate nu a mai putut opera, dar consulta gratuit și ajuta medicii locali cu sfaturi din propria experiență. În acea perioadă a ajutat foarte mult cu rugăciunea, mulți oameni vindecându-se în acest fel.

În 1956, Sfântul Luca a orbit complet, dar a continuat să săvârșească Liturghia, pe care o știa pe de rost, să predice și să conducă eparhia. S-a opus cât a putut închiderii bisericilor și oricărei prigoane din partea autorităților. Încărcat de ani și de experiența unei vieți pline de mărturisire a Domnului Hristos, Arhierul Luca s-a mutat la Domnul în data de 11 iunie 1961, mormântul său devenind foarte curând loc de pelerinaj și de vindecare. A fost canonizat în Biserica din Ucraina în anul 1995.

Sfântul Luca al Crimeei în România

În anul 2013, Sf.Sinod al BOR a hotărât înscrierea numelui Sf.Luca al Crimeei în calendarul Bisericii noastre, cu pomenire pe 11 iunie. **Părțile din cinstitele sale moaște au ajuns în București la paraclisul Institutului de Endocrinologie „C.I. Parhon”, la Biserica Șerban-Vodă și la capela Spitalului Urgență Floreasca.** <http://ziarullumina.ro/>

„Dacă ar fi fost în lume numai un singur păcătos, Iisus ar fi adus, cu drag, pentru el singur aceeași Jertfă ca pentru o lume întreagă.” Fericitul Augustin

Programul săptămânii 10 iunie 2018 – 17 iunie 2018

Duminică	10 iunie	8 - 12	- Sf.Liturghie (a Sfinților Români) – Pr.Ticu
Duminică	10 iunie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Luni	11 iunie	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marti	12 iunie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	13 iunie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	14 iunie		
Vineri	15 iunie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	15 iunie	17 – 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	16 iunie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	16 iunie	17 – 18	- Vecernia duminicii a III-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	17 iunie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Despre grijile vieții) – Pr.Dragoș
Duminică	17 iunie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș